

2. Vasyleva, V. (2015), "Regulation of a conflict of interest at the civil service: Brazilian experience (part 2)", *Voprosy gosudarstvennogo i municipalnogo upravleniya*, no. 3, pp. 165–190.
3. Kolomoiets, T., Kolpakov, V. et al. (2019), *Naukovo-praktychnyi komentar Zakonu Ukrainy "Pro zapobihannia koruptsii"* [Scientific practical commentary on the Law of Ukraine "On Prevention of Corruption"], Vydavnychi dim "Helvetyka", Zaporizhzhia, Ukraine.
4. Kolomoiets, T., and Kushnir, S. (2019), "Proportionality as a statutory "filter" for the use of lifestyle monitoring resource", *Aktualni problemy vitchyznianoї yurysprudentsii*, no. 4, pp. 152–157.
5. Kolomoiets, T. (2019), "Monitoring of lifestyle of people empowered to perform the functions of the state or local government: a search for "innovative" tools for the implementation of a legislative model", *Yurydychnyi biuleten*, Iss. 9, pp. 164–170.
6. Bessherstna, O. (2019), "Ten tools for innovative fight against corruption", *Yurydychnyi visnyk Ukrainy*, no. 34–35 (1259–1260), August 23 – September 5, 2019, p. 18.
7. Yaremenko, S. and Yaremenko, O. (2019), "Anti-corruption crusader column. Prevention and regulation of the conflict of interests: an experience of Latvia", *Derzhsluzhbovets*, no. 5, pp. 3–5.
8. Serdiuk V. (2019), "Retired fly: how does a high-profile scandal influence political scenario in Poland?", *Yurydychnyi visnyk Ukrainy*, no. 34-35 (1259-1260), August 23 – September 5, 2019, p. 13.
9. Kolomoiets, T. and Kolpakov, V. (2019), Lifestyle monitoring as an anti-corruption means under the legislation of Ukraine: "has it passed the proportionality test"? The institutionalisation of public relations in the fight against corruption: the experience of countries of Eastern and Western legal traditions (universal theoretical framework for relevant anti-corruption law in Ukraine) : collective monograph. Vol. I. Tallinn: Isdarnieciba "Baltija Publishing", pp. 321–338.

УДК 343.102:351.746.2(477)

DOI <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2019-2-07>

**Набуття права на приватну детективну (розшукову) діяльність в Україні:
деякі дискусійні питання перспективної регламентації**

Пирожкова Ю. В.

*Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна
pyrozhkovaznu@gmail.com*

Ключові слова: У статті проаналізовано положення вітчизняних правоохоронні органи, законопроектів, у яких зроблено спробу унормувати приватний детектив, професійну детективну діяльність. Автор звертає увагу на детективні послуги, приватна підходи законодавця до визначення вимог щодо набуття права детективна (розшукова) на приватну детективну діяльність, виокремлює декілька діяльність, пропозиції. базових підходів до можливих стандартів, яким повинен

Надійшло до редколегії:
09.09.2019

Прийнято до друку: 13.10.2019.

відповідати кандидат. Задля вдосконалення наявних законопроектів, які закладають основи створення необхідних умов в Україні для приватної детективної (розшукової) діяльності з огляду на специфіку недержавної правоохоронної діяльності, виокремлено дискусійні питання перспективної регламентації набуття права на професійну детективну діяльність в Україні, які потребують перегляду.

Acquisition of the right to private detective (search) practice in Ukraine: some discussions on perspective regulation

Pyrozhkova J. V.

*Zaporizhzhya National University, Zhukovsky st., 66, Zaporizhzhia, Ukraine
pyrozhkovaznu@gmail.com*

Key words:

law enforcement, private detective, detective services, private detective (search) practice, offers.

At the present stage of development, states have accumulated considerable practice of outsourcing part of their traditionally monopolized functions, as evidenced by the legalization of the activities of private security firms providing protection for individuals, movable and immovable property. Or to give another example, due to the transition to a combined (mixed) enforcement system, resulting in a new legal institute for private enforcement in our country, which has been operating effectively in Belgium, the United Kingdom, Luxembourg, France, the Netherlands, France and other country, in Ukraine it is at the stage of formation. Other civil society institutions can also provide the necessary resource to counteract unlawful encroachment at the expense of the state's prudent approach to the functioning of non-state institutions, which can compensate for the shortcomings of the state law enforcement system in crime prevention and investigation.

The relevance of the study of existing attempts to legalize private detective (search) practice in Ukraine, as well as the analysis of the requirements governing the acquisition of the right to professional private activity is conditioned by real practical needs and is quite obvious, since the services of private detectives are used throughout the civilized world regulated by law and optimally used to empower citizens and legal entities to protect their legal rights and interests and, in the UK, Spain, Italy, India, Israel, Canada, Mexico, Germany, Norway, Portugal, Russian Federation, United States, France, Japan and many other countries. At the same time, there is still no relevant legislation in Ukraine regulating the activity of private detectives, creating a proper foundation for the civilized market for detective services, although the issue has been under discussion in national legal science for quite some time.

The article analyses the provisions of the domestic draft laws in which an attempt was made to normalize professional detective activity. The author draws attention to the legislator's approaches to determining the requirements for acquiring the right to private detective activity, outlines several basic approaches to the possible standards, which the candidate must meet. In order to improve the existing bills that lay the foundations for creating the necessary conditions in Ukraine for private detective (investigative) activity, taking into account the specifics of non-state law enforcement

activity, the discussion issues of the prospective regulation of the acquisition of the right to professional detective practice in Ukraine are highlighted.

The author concludes that despite the large number of bills on the legalization of private detective activity, there is a tendency to fixation the requirements for applicants for private detective practice. At the same time, all the above proposals contain a number of fundamentally different approaches to establishing the requirements for the specialty and educational qualification of the persons concerned. It should be noted that the statutory determination of the period of validity of the certificate of special training by a candidate for detectives and the term that has expired since the termination of service in operational units or bodies of pre-trial investigation have generally remained out of the legislator's attention. Taken together, all of the above necessitates a prudent approach by the legislator to regulate the legal bases of acquiring the right to professional private detective (search) practice in Ukraine.

Пережиті сучасним суспільством зміни в політико-правовій системі обумовили прийняття Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», у якій задля подальшого руху до Європейського Союзу окреслено першочергові пріоритети та індикатори належних оборонних, соціально-економічних, організаційних, політико-правових умов становлення та розвитку України. Одним із базових напрямів подальших державних перетворень є вектор відповідальності, реалізація якого передбачає здійснення цілої низки реформ. Правоохоронна система не стала винятком, оскільки підвищення рівня захисту прав і свобод людини, а також інтересів суспільства й держави від протиправних посягань є можливим лише завдяки її функціональним та організаційним перетворенням, спрямованим на коригування завдань та функцій правоохоронних органів, упровадження нових засад проходження служби, відпрацювання нових критеріїв оцінювання роботи правоохоронців для підвищення рівня захисту прав і свобод людини, а також інтересів суспільства й держави від протиправних посягань.

Правоохоронні органи є ключовими в системі органів виконавчої влади, їх стабільне та ефективне

функціонування є необхідною умовою захисту конституційного ладу, забезпечення законності й правопорядку, дотримання прав і свобод людини та громадянина. Від ефективності діяльності правоохоронних органів значною мірою залежать успішність реалізації національних інтересів та стабільність суспільного розвитку. При цьому правове визначення поняття й системи правоохоронних органів досі відсутнє. Більш того, на сторінках наукових та професійних видань під час проведення науково-практичних конференцій, круглих столів за участю політиків, науковців та фахівців сьогодні широко обговорюється питання прийнятності та доцільності поєднання державної та недержавної правоохоронної діяльності, оскільки, як цілком справедливо зазначає С. Юрко, правоохоронні органи з об'єктивних та суб'єктивних причин (обмеженість державного бюджету, недовіра громадян, корупція, перевантаженість роботою) не завжди можуть забезпечити повну безпеку суспільства від протиправних загроз [1].

На сучасному етапі розвитку державами накопичено чималу практику аутсорсингу частини своїх традиційно монополізованих функцій, про що свідчить легалізація діяльності приватних

охоронних фірм, що здійснюють охорону фізичних осіб, рухомого та нерухомого майна. Наведемо також інший приклад, обумовлений переходом до комбінованої (змішаної) системи виконавчого провадження, внаслідок чого з'явився новий для нашої держави правовий інститут приватних виконавців, який вже досить тривалий проміжок часу ефективно працює у Бельгії, Великобританії, Люксембурзі, Нідерландах, Франції тощо, а в Україні перебуває на стадії становлення.

Необхідний ресурс для протидії протиправним посяганням можуть надати інші інститути громадянського суспільства за рахунок виваженого підходу держави до функціонування недержавних інституцій, спроможних компенсувати недоліки державної правоохоронної системи щодо попередження та розслідування злочинів. Цей процес помітний у законодавстві та практиці багатьох країн, де стимулюється та заохочується розвиток приватних детективних агентств, зокрема охоронних фірм, служб безпеки та різних громадських правоохоронних формувань (в Англії, наприклад, кількість персоналу приватних охоронних та детективних фірм вдвічі перевищує кількість співробітників поліції; у США приватні служби безпеки мають бюджет, який на 50% перевищує бюджет усіх органів поліції країни разом узятих, нараховуючи понад 1,1 млн. співробітників; в Ізраїлі (з населенням трохи більше 5 млн.) функціонує понад дві тисячі детективних та охоронних компаній [2, с. 1]).

Отже, актуальність дослідження наявних спроб легалізації приватної детективної (розшукової) діяльності в Україні, а також аналіз вимог, що регулюють набуття права на професійну приватну діяльність, обумовлюється реальними практичними потребами та є цілком очевидною, оскільки послугами приватних детективів користуються в усьому цивілізованому світі, а приватна детективна діяльність врегульована

законами та оптимально використовується для збільшення можливості громадян та юридичних осіб щодо захисту своїх законних прав та інтересів, зокрема, у Великобританії, Іспанії, Італії, Індії, Ізраїлі, Канаді, Мексиці, Німеччині, Норвегії, Португалії, Російській Федерації, Сполучених Штатах Америки, Франції, Японії. Хоча в Україні де-юре приватної детективної діяльності не існує, де-факто, згідно з даними Всеукраїнської асоціації приватних детективів (ВАПД), реєстр членів Асоціації містить понад 30 детективних агентств [3], діяльність яких спрямована на пошук, збирання та фіксацію інформації, розшук предметів, майна й безвісти зниклих людей, попередження, виявлення фактів та обставин розголошення відомостей, що становлять комерційну таємницю, встановлення авторів та відправників анонімних листів, поширювачів відомостей, що ганьблять окремих осіб. Водночас сьогодні в Україні відсутнє відповідне законодавство, яке б регулювало діяльність приватних детективів, створюючи відповідний фундамент для цивілізованого ринку детективних послуг, хоча навколо цього питання у вітчизняній правовій науці дискусія точиться вже протягом досить тривалого часу.

Відразу варто зазначити, що проблематика приватної детективної (розшукової) діяльності як додаткового ефективного інструменту в боротьбі зі злочинністю та правопорушеннями, забезпеченні захисту прав і свобод людини й громадянина привертала увагу вчених-юристів, про що свідчить кількість робіт (наприклад, праці Н. Ахтирської, В. Білоуса, В. Веденської, А. Зайця, С. Краснокутського, В. Литвиненко, О. Музичука, Д. Мулявки, В. Олефіра, О. Пунди, О. Рябченко, А. Старушкевича, І. Хорта, О. Шелухіна, С. Юрко, О. Ярмиша), проте питання правового регулювання набуття права на професійну приватну детективну діяльність є недостатньо дослідженими в сучасній

правовій науці. Отже, досі (тим більше в аспекті подання чергового Законопроекту «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» від 8 лютого 2019 р. № 10024, метою якого є законодавче врегулювання організації приватної детективної (розшукової) діяльності в Україні як одного зі шляхів забезпечення конституційних гарантій людини та громадянина на захист своїх законних прав та інтересів) пропозиції щодо врегулювання питання набуття права на професійну приватну детективну (розшукову) діяльність в Україні залишаються недосконалыми, потребують доопрацювання та коригування як в аспекті освітньо-фахових вимог до претендентів на здійснення детективної діяльності, так і механізму підтвердження відповідності ним як необхідної умови допуску до професійної діяльності.

Отже, враховуючи кількість законопроектів, у яких було зроблено спробу унормувати професійну детективну діяльність, перш за все зупинимось на аналізі вже запропонованих дефініцій стосовно набуття права на професійну детективну (розшукову) діяльність та вимог до суб'єктів такої діяльності. Так, у проекті Закону України «Про приватну детективну діяльність» від 7 квітня 2004 р. № 5380 [4] до претендентів на отримання ліцензії на право здійснення приватної детективної діяльності пропонувалося встановити такі вимоги: наявність повної вищої юридичної освіти, стажу роботи не менше п'яти років на посадах дізнавачів, слідчих суддів, прокурорів, помічників прокурорів, помічників приватних детективів та працівників, які здійснювали оперативно-розшукову діяльність, працюючи в органах та підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, Державної прикордонної служби України, Служби Безпеки України, управлінні охорони вищих посадових осіб. При цьому у висновку Головного науково-експертного управління від 19 травня 2004 р. щодо

зазначеного Законопроекту вимога щодо наявності базової вищої юридичної освіти була визнана необґрунтованою, а також зауважено (на нашу думку, не зовсім вдало з огляду на специфіку детективної (розшукової) діяльності), що для професії приватного детектива краще мати освіту у галузі комп'ютерної техніки, соціології, журналістики тощо.

Альтернативний Законопроект від 1 липня 2004 р. № 5380-1 взагалі не містив вимог до осіб щодо набуття права на професійну приватну діяльність, а проект Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» від 12 квітня 2010 р. № 6288, навпаки, суттєво розширив вимоги до претендентів на зайняття приватною детективною діяльністю, оскільки в ньому було запропоновано приватним детективом визнавати громадянина України, який досяг двадцяти одного року, має вищу юридичну чи спеціальну освіту, не перебуває на обліку в органах охорони здоров'я у зв'язку з психічним захворюванням, алкоголізмом чи наркоманією, не має судимості та отримав у встановленому порядку свідоцтво про право на заняття приватною детективною (розшуковою) діяльністю [5]. Законопроектом від 13 грудня 2012 р. № 1093 передбачалося, що приватним детективом може бути громадянин України, який досяг двадцяти одного року, має вищу юридичну чи спеціальну освіту або пройшов спеціальну підготовку для заняття приватною детективною (розшуковою) діяльністю чи має стаж роботи в оперативних або слідчих підрозділах не менше трьох років, не перебуває на обліку в органах охорони здоров'я у зв'язку з психічним захворюванням, алкоголізмом чи наркоманією, не має судимості та отримав у встановленому порядку свідоцтво про право на заняття приватною детективною (розшуковою) діяльністю [6].

Аналогічний підхід було збережено в проекті Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» від 28

грудня 2015 р. № 3726 [7], у якому серед вимог до претендентів на зайняття приватною детективною діяльністю залишилися всі вищезазначені щодо громадянства, освіти, стажу роботи в оперативних підрозділах чи органах досудового розслідування, при цьому законодавець вперше до переліку вимог додав володіння державною мовою та допустив як альтернативу наявність у особи, що претендує займатися приватною детективною діяльністю, вищої юридичної освіти або стажу роботи в оперативних підрозділах чи органах досудового розслідування не менше трьох років. Окрім того, серед основних вимог до кандидата в приватні детективи знову пропонувалося закріпити вимогу щодо проходження відповідного навчання, що, на нашу думку, є необхідною умовою для набуття статусу приватного детектива. Аналіз положень Законопроєкту від 8 лютого 2019 р. № 10024 [8] свідчить про те, що серед основних вимог до кандидата у приватні детективи зазначено такі: громадянство, вік (21 рік), володіння державною мовою, наявність вищої освіти або стажу роботи в оперативних підрозділах чи органах досудового розслідування не менше трьох років, проходження відповідного навчання задля здійснення приватної детективної (розшукової) діяльності та отримання у встановленому законом порядку свідоцтва про право на зайняття приватною детективною (розшуковою) діяльністю.

Чергові спроби врегулювати сферу приватної детективної діяльності в Україні віддзеркалюють ще два законопроєкти, опубліковані нещодавно на сайті Верховної Ради України. Якщо проєкт «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» від 2 вересня 2019 р. № 1228 [9] є «реінновацією» проаналізованих Законопроєктів та нічого принципово нового не містить до вимог, які висуваються до претендентів на зайняття приватною детективною діяльністю, то розділ VII Законопроєкту «Про детективні послуги» від 20 вересня

2019 р. № 1228-1 [10], яким пропонується перелік кваліфікаційних вимог до приватних детективів, потребує детального аналізу, оскільки від якості зазначених норм буде залежати функціонування зазначеного виду недержавної правоохоронної діяльності в Україні. Почнемо аналіз зі ст. 41 Законопроєкту, якою пропонується встановити вимоги до приватного детектива-кандидата, і цей перелік суттєво розширено порівняно з попередніми пропозиціями законотворця. Важливо, що кваліфікаційні вимоги до кандидатів у приватні детективи передбачають наявність освіти, відсутність судимості, компетентність фахового змісту, проте однозначно погодитися не можна з низкою запропонованих новел.

1) Пункт 5 ст. 41 Законопроєкту передбачає, що особа може звернутися за ліцензією, якщо проти неї не ведеться ніякого судового розгляду щодо умисного злочину або навмисного фінансового злочину. Запропонована норма заборони доступу до професії детектива суперечить ст. 62 Конституції України.

2) Пункт 8 ч. 1 ст. 41 Законопроєкту дозволяє звертатися за ліцензією приватного детектива, якщо особа володіє позитивним висновком керівника районного, міського органу Національної поліції за місцем державної реєстрації особи або за місцем її постійного проживання у термін не менше 5 років, складеного на основі відомостей, які на актуальний час має у своєму розпорядженні орган Національної поліції або в разі громадянства іншої країни орган відповідного рівня й компетенції держави, компетентний щодо її місця проживання. Отже, виходячи з тексту запропонованої норми, розуміємо, що висновок (фактично характеристика-рекомендація) щодо кандидата у приватні детективи формується керівником органу Національної поліції, проте зауваження викликає некоректне формулювання «на основі відомостей на актуальний час».

3) Не можна погодитися з формулюванням п. 9 аналізованої статті, в якій зазначено, що особа може звернутися за ліцензією, якщо володіє розумовою здатністю виконувати дії, спрямовані на виконання умов договорів про надання детективних послуг, зазначених у ст. 2 цього Закону, підтвердженою медичною довідкою. Оцінювання інтелектуальних можливостей кандидатів та їх придатність за станом здоров'я як вимога до кандидата у приватні детективи не викликає заперечень, оскільки є поширеною практикою під час визначення кваліфікаційних професійних вимог, проте однозначно погодитись не можна з формулюванням «володіє розумовою здатністю», до того ж зовсім не зрозуміло, якою медичною довідкою кандидат повинен їх підтверджувати.

4) Нелогічним є п. 10 ч. 1 ст. 41 Законопроєкту, яким передбачається, що кандидат у приватні детективи повинен мати документи, що підтверджують освітню підготовку у сферах захисту персональних даних, захисту конфіденційної інформації та комерційної таємниці, захисту авторських прав, правового статусу приватного детектива, а також загальні принципи ведення господарської діяльності у сфері

детективних послуг. В цьому аспекті аналізований Законопроєкт підтримати неможливо, оскільки він передбачає п'ять різноманітних видів навчання, підтверджених документами про освітню підготовку.

Отже, незважаючи на велику кількість законопроєктів, присвячених легалізації приватної детективної діяльності, спостерігається тенденція до фіксації вимог до претендентів на зайняття приватною детективною діяльністю. Водночас усі наведені пропозиції містять низку принципово різних підходів до встановлення вимог до спеціальності та освітньо-кваліфікаційного ступеня відповідних осіб. Слід відзначити, що нормативне визначення строку дії свідоцтва про проходження спеціальної підготовки кандидатом у детективи та терміну, що сплинув з моменту припинення служби в оперативних підрозділах чи органах досудового розслідування, взагалі залишилися поза увагою законодавця. У сукупності все зазначене зумовлює потребу виваженого підходу з боку законодавця до врегулювання правових засад набуття права на професійну приватну детективну (розшукову) діяльність в Україні.

Література

1. Юрко С. Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.10. Одеса, 2017. 250 с.
2. Черков В. Приватна детективна діяльність в розвинутих країнах світу. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2010. Вип. 2. С. 248–259. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2010_2_35.
3. Всеукраїнська асоціація приватних детективів. URL: <https://aupd.com.ua/chlenstvo-v-vachd>.
4. Про приватну детективну діяльність : Проєкт Закону України від 7 квітня 2004 р. № 5380. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=5380&skl=5.
5. Про приватну детективну (розшукову) діяльність : Проєкт Закону України від 12 квітня 2010 р. № 6288. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JF4UO00A.html.
6. Про приватну детективну (розшукову) діяльність : Проєкт Закону України від 13 грудня 2012 р. № 1093. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JG0UD00A.html.

7. Про приватну детективну (розшукову) діяльність : Проект Закону України від 28 грудня 2015 р. № 3726. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57580.
8. Про приватну детективну (розшукову) діяльність : Проект Закону України від 2 вересня 2019 р. № 1228. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JI00316A.html.
9. Про приватну детективну (розшукову) діяльність : Проект Закону України від 8 лютого 2019 р. № 1024. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=65453.
10. Про детективні послуги : Проект Закону України від 20 вересня 2019 р. № 1228-1. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JI00521A.html.

References

1. Yurko, S. (2017), “Non-government security and law enforcement activity in Ukraine”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.10, Odesa, Ukraine.
2. Cherkov, V. (2010), “Private detective activity in developed countries of the world”, *Visnyk Luhanskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E. O. Didorenka*, Iss. 2. pp. 248–259, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2010_2_35.
3. “All-Ukrainian Association of Private Detectives”, available at: <https://aupd.com.ua/chlenstvo-v-vachd>.
4. “On Private Detective Activity” : Draft Law of Ukraine dated 07.04.2004 No. 5380, available at: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=5380&skl=5.
5. “On Private Detective (Search) Activity” : Draft Law of Ukraine dated 12.04.2010 No. 6288, available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JF4UO00A.html.
6. “On Private Detective (Search) Activity” : Draft Law of Ukraine dated 13.12.2012 No. 1093, available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JG0UD00A.html.
7. “On Private Detective (Search) Activity” : Draft Law of Ukraine dated 28.12.2015 No. 3726, available at: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57580.
8. “On Private Detective (Search) Activity” : Draft Law of Ukraine dated 02.09.2019 No. 1228, available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JI00316A.html.
9. “On Private Detective (Search) Activity” : Draft Law of Ukraine dated 08.02.2019 p. No. 1024, available at: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=65453.
10. “On Detective Services” : Draft Law of Ukraine dated 20.09.2019 No. 1228-1, available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JI00521A.html.